

Året. 13 glimt fra et år

© 2004 by Gry Clasen og

CDR-Forlag

Omslag og foto: Ulla Rose Andersen

Tryk: Nørhaven Book

ISBN 87-7841-350-8

Ekspedition:

Boghandlen eller direkte fra CDR-Forlag

Montanagade 29 E, DK-8000 Århus C

Tlf. 8612 3078

Fax 8619 9566

cdr@cdr-forlag.dk

www.CDR-Forlag.dk

INDHOLD

JANUAR	
SNESTORMEN	7
FEBRUAR	
FASTELAVN	13
MARTS	
LÆNGSEL	18
APRIL	
FORÅR	21
MAJ	
BØGEN SPRINGER UD	24
JUNI	
SANKT HANSFESTEN	28
JULI	
SKOVTUREN	32
AUGUST	
MERYAMS DRØM	36
SEPTEMBER	
BROMBÆRMARMELADE	41
OKTOBER	
EFTERÅRSFERIE	45
NOVEMBER	
PÅ HAVET	49
DECEMBER	
FAMILIETRADITIONEN	53

J A N U A R

NYTÅR.....	57
ÅRETS HØJTIDER	
FESTER, MÆRKEDAGE OG SKIKKE.....	61
FASTELAVN.....	61
FORÅRSJÆVNDØGN	63
GÆKKEBREVE	63
VINTERGÆKKER	64
APRILSNAR.....	64
PÅSKE	65
PÅSKEFROKOST	67
SOMMERSOLHVERV	67
SANKTHANSAFTEN	68
EFTERÅRSJÆVNDØGN	69
VINTERSOLHVERV	69
JUL.....	69
JULEMIDDAG	71
JULEFROKOST	72

SNESTORMEN

JANUAR

Rikke vågner. Det er sort nat. Udenfor hyler stormen. Rikke tænder lyset og ser på uret. Den er kun tre. Hun rejser sig og går hen til vinduet. Det sner. Sneen vælter ned fra himlen. Rikke går tilbage til sengen. Hun putter sig under dynen.

I morgen skal de til hendes mors 50-års fødselsdag. Hvorfor skal hun også have fødselsdag i januar?

Hun vender sig mod Daniel. Han snorker. Hun puffer blidt til ham:

»Daniel, du snorker.«

Han farer op. Han ser sig forvirret om. Rikke griner:

»Det må du undskylde. Jeg ville ikke vække dig.«

Daniel lægger sig igen. Han hører stormen, der raser udenfor. Han ser på Rikke:

»Sikke det stormer. Vi skal køre tidligt i morgen.«

Rikke nikker:

»Ja, hvis vi kan komme af sted.«

Hun putter sig ind til Daniel. Snart sover de begge igen.

De vågner først, da vækkeuret ringer. Daniel

J A N U A R

står op. Han går hen til vinduet og kigger ud. Det sner stadig. Han går ind i stuen og tænder for radioen. I nyhederne hører han, at der er snestorm over hele landet, men man kan godt køre ud.

Daniel går tilbage til soveværelset og rusker i Rikke:

»Stå op, din sovetryne. Vi skal se at komme af sted.«

Rikke trækker dynen op over hovedet. Hun mumler en hel masse. Daniel kilder hende.

»Hold op,« råber hun og gemmer sig under dynen. Han hiver dynen af hende, og hun hopper ud på gulvet.

»Uf, det er koldt,« siger hun og skutter sig.

Snart er de i tøjet. Morgenmaden bliver hurtigt spist, og de pakker bilen. Så er de klar til at køre.

Det sner stadig meget. De kan ikke se ret langt, og de må køre langsomt. Inde i byen er det ikke så slemt. Det bliver værre, da de kommer ud på landet. Sneen flyger, og der ligger store snedriver overalt.

De taler ikke meget. De har travlt med at holde øje med vejen.

Da de har kørt en time, siger Rikke:

»Måske er det her helt åndssvagt. Vi skulle have ringet afbud.«

»Nej, det ville da have været synd for din mor.«

»Jeg tror da ikke, der bliver meget fest i det vejr.«

»Vi skal nok komme frem.«

I det samme kører de ind i en snedrive. Hjulene snurrer rundt, og de kommer ikke ud af stedet. Daniel prøver at bakke. Men de sidder fast.

»Åh nej, vi sidder fast,« siger Rikke forskrækket.

De ser på hinanden. Hvad skal de nu gøre?

»Vi har en skovl i bagagerummet. Vi må grave os fri,« siger Daniel. »Sæt dig bag rattet, så graver jeg. Jeg siger til, når du skal prøve at komme fri.«

Daniel står ud af bilen og finder skovlen. Han

J A N U A R

graver. Rikke sætter sig bag rattet. Efter cirka en halv time banker Daniel på ruden.

»Prøv nu.«

Rikke prøver. Hjulene snurrer rundt og rundt. Bilen flytter sig ikke ud af stedet.

Hun åbner døren og råber gennem stormen:

»Det nytter ikke noget. Kom ind i varmen, før du dør af kulde.«

Daniel kommer ind i bilen. Han ligner en sne- mand. Han er helt dækket af sne, og hans tænder klapper af kulde.

»Tag den frakke af. Der ligger et tæppe på bagsædet. Det kan du tage om dig,« siger Rikke.

Han gør, som hun siger.

»Vi må vente, til der kommer nogen,« fortsætter hun. Bare det ikke varer for længe.

Daniel har fået røde kinder og rød næse. Han fryser stadig.

»Du må ikke slukke motoren, så forsvinder varmen,« siger han.

Fem timer senere sidder de stadig i bilen og venter. Minutterne føles som timer. Rikke synes, hun har siddet i bilen i dagevis. Og hvad nu, hvis der ikke kommer nogen? Vil de så fryse ihjel?

Hun har lyst til at skringe. Hun ser på Daniel. Han ser også nervøs ud.

Det er ved at blive mørkt udenfor. Og det sner og stormer stadig.

Rikke og Daniel sidder stille og ser ud på sneen, som hvirvler forbi.

»Skal vi ikke prøve at finde et hus?« spørger Rikke

»Nej, det er for farligt at gå væk fra bilen. Vi

kan gå vild og fryse ihjel,« svarer Daniel. »Det er bedre at blive, hvor vi er. Der må snart komme nogen.«

Bilen er snart dækket af sne. Motoren går stadig. Rikke kan se, at der ikke er meget benzin tilbage. Daniel er faldet i søvn. Rikke kan mærke panikken. Hendes hjerte slår hurtigt og højt. Hun har lyst til at løbe ud i sneen. Bare for at gøre noget.

Pludselig hører hun en lyd gennem stormen.

Hun prøver at åbne bildøren. Men sneen ligger tæt om bilen. Hun presser og presser, så råber hun:

»Daniel, vågn op. Hjælp mig med at åbne døren. Der kommer nogen.«

De får døren op. Rikke springer ud. Hun står i sne til livet. Lige foran hende er der et lys. Det er en sneplov. Rikke ler højt. Nu kommer Daniel også ud af bilen.

Rikke omfavner ham.